

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **FEPO – europalety, s.r.o.** se sídlem Brněnská 1087/48, Kuřim, zastoupena Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem se sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2019, č. j. 21864/19/5300-21442-809464, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 2. 2021, č. j. 29 Af 68/2019 - 89,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 2. 2021, č. j. 29 Af 68/2019 - 89, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se před Krajským soudem v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání a potvrdil dodatečné platební výměry ze dne 25. 5. 2018 a dodatečný platební výměr ze dne 4. 5. 2018. Správce daně těmito rozhodnutími doměřil žalobkyni DPH za období leden až prosinec 2014, leden až duben 2015 a srpen 2016, jelikož na základě daňové kontroly dospěl k závěru, že žalobkyně přijala zdanitelná plnění (dřevěné palety) od dodavatelů, kteří byli součástí řetězce účastníků se daňového podvodu. Tyto řetězce bylo možné rozdělit na „tuzemskou větev“ a „polskou větev“.

V „tuzemské větvi“ identifikoval žalovaný 6 obchodních řetězců:

- 1) neznámý > Vše o kovech s.r.o. > K. V. > žalobkyně,
- 2) neznámý > Winchendon, s.r.o. > K. V. > žalobkyně,
- 3) neznámý > Hoistway Limited s.r.o. > K. V. > žalobkyně,
- 4) neznámý > KOMÁROVSKÁ STAVEBNÍ s.r.o. > TEAM MSK s.r.o. > K. V. > žalobkyně,
- 5) neznámý > Meriont s.r.o. v likvidaci > TEAM MSK s.r.o. > K. V. > žalobkyně, a

6) neznámý > BlueBerg s.r.o. > MM Real Servis s.r.o. > TEAM MSK s.r.o. > K. V. > žalobkyně.

[2] V řetězci 1) až 3) žalovaný identifikoval chybějící daň u dodavatelů K. V. a společností Vše o kovech s.r.o., Winchendon, s.r.o. a Hoistway Limited s.r.o. Existenci chybějící daně odůvodnil žalovaný shodně tak, že tyto články obchodního řetězce jsou pro své místně příslušné správce daně nekontaktní, nepodávají daňová přiznání a není tak možno ověřit, zda DPH na výstupu odvedly. K. V. neměl sklad ani osobní kapacity k dodávce palet. V řetězcích 4) a 5) identifikoval žalovaný shodně chybějící daň u subdodavatelů K. V. a společností KOMÁROVSKÁ STAVEBNÍ s.r.o. a Meriont s.r.o. v likvidaci. Společnost KOMÁROVSKÁ STAVEBNÍ s.r.o. byla pro svého správce daně nekontaktní, nepodávala daňová přiznání a nebylo možné ověřit, zda DPH na výstupu skutečně odvedla. Chybějící daň byla také u společnosti Meriont s.r.o. v likvidaci a společnosti TEAM MSK s.r.o. V řetězci 6) správce daně identifikoval chybějící daň u společnosti BlueBerg s.r.o. Společnost přestala komunikovat se správcem daně ve chvíli, kdy se pokusil prověřit skutečnosti uvedené v daňovém přiznání a kontrolních hlášeníh. Žalovaný dále vymezil nestandardní okolnosti, které svědčily o podvodném jednání. Šlo zejména o absenci alespoň rámcových smluv, zapojení nadbytečných článků do řetězců, rizikové a neracionální chování subjektů v řetězci, fixní ceny a absenci kontroly kvality.

[3] V „polské větvi“ identifikoval žalovaný 2 obchodní řetězce:

- 1) polští dodavatelé > H. P. > Ebro trade s.r.o. v likvidaci > Gammopal s.r.o. > žalobkyně, a
- 2) polští dodavatelé > EBRO pack s.r.o. > Ebro trade s.r.o. v likvidaci > Gammopal s.r.o. > žalobkyně.

[4] Žalovaný následně identifikoval personální propojení mezi EBRO pack s.r.o., Ebro trade s.r.o. v likvidaci a H. P., neboť H. P. byla v rozhodném období jednatelkou obou společností, a ze skutkového stavu vyplynulo, že veškeré podnikání za H. P. jako osobu samostatně výdělečně činnou i za obě společnosti organizoval její bývalý manžel, F. P.. Obě společnosti také měly daňové nedoplatky ve výši milionů korun, nebyly kontaktní pro správce daně, neumožnily zahájení daňové kontroly a nereagovaly na výzvy správce daně. H. P. nepodala daňové přiznání a na základě daňové kontroly jí byla doměřena DPH. Žalovaný také zjistil, že byla pravomocně odsouzena pro daňový podvod k trestu odnětí svobody. Společnost Gammopal s.r.o. neměla dle žalovaného kapacity k dodání zboží a tato společnost byla pouze využita ke zvýšení ceny palet, neboť „dodávala“ od svých dodavatelů přímo k odběrateli. Fakticky zboží tedy nepřebírala a nedodávala. Také v „polské větvi“ existovala řada nestandardních okolností, jako absence alespoň rámcových smluv, zapojení nadbytečných článků a nízké ceny palet. Některý z článků cenu uměle snížil a „zisk“ pro něj představovala pouze nesplněná daňová povinnost.

[5] Žalobkyně v případě obou větví nepřijala dostatečná opatření, která po ní lze požadovat, aby vlastní účastí na daňovém podvodu zabránila. Proto jí žalovaný, jakož i správce daně odepřeli nárok na odpočet DPH.

[6] Krajský soud vymezil podmínky nároku na odpočet DPH a také prvky daňových podvodů a ve vztahu k existenci daňového podvodu citoval z obsáhlé judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“). Žalovaný podle krajského soudu vystavěl své závěry na nesprávném východisku, a sice že předpokládal, že u nekontaktního subjektu je automaticky přítomna chybějící daň. Krajský soud také poukázal na to, že z judikátů citovaných žalovaným na podporu jeho závěrů, takový závěr dovodit nelze. Současně neplyne ani z judikatury SDEU.

pokračování

Žalovaný nemohl konstatovat daňový podvod u společnosti TEAM MSK s.r.o., neboť jí byla doměřena daň z důvodu, že neprokázala přijetí zdanitelného plnění od deklarovaného dodavatele. Nárok na odpočet jí tak nemohl vzniknout. Stejně tak se žalovaný nekonceptně snažil identifikovat podvod u dodavatelů TEAM MSK s.r.o., KOMÁROVSKÁ STAVEBNÍ s.r.o. a Meriont s.r.o. v likvidaci. Naopak existenci daňového podvodu krajský soud konstatoval v souladu s žalovaným u řetězce 6) „tuzemské větve“, neboť u společnosti BlueBerg s.r.o. bylo možné identifikovat chybějící daň. Totéž konstatoval také ve vztahu k polské větvi, neboť daňový podvod lze spatřit v jednání H. P., Ebro trade s.r.o. v likvidaci a EBRO pack s.r.o. Obchody mezi těmito subjekty postrádaly ekonomickou racionalitu. Krajský soud zároveň odmítl argument žalobkyně, že by správce daně mohl odepřít nárok na odpočet pouze v rozsahu, v jakém bylo prokázáno, že z konkrétního plnění nebyla odvedena DPH. Poukázal přitom na povahu odepření odpočtu DPH – ten je kvazisanekční. Příčinou odepření je vědomá účast daňového subjektu na podvodu a nikoliv nesplnění podmínek.

[7] Krajský soud se dále věnoval prokazování zaviněné účasti žalobkyně na daňovém podvodu, a to ve vztahu k řetězci 6) „tuzemské větve“ a celé „polské větvi“. Zaprvé v tomto případě krajský soud konstatoval, že písemná kupní smlouva není bez dalšího podezřelou okolností. Transakce mezi žalobkyní, K. V. a Gammopal s.r.o. byly pravidelné. Tyto subjekty si tak důvěřovaly. Žalobkyně navíc poukázala na to, že v jejím oboru jsou takové transakce obvyklé. Její tvrzení se ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu jeví jako logické.

[8] Krajský soud se dále věnoval včlenění nadbytečných článků do obchodních řetězců. Z provedeného dokazování neplyne, že by obchody mezi subjekty v řetězci 6) „tuzemské větve“ byly účelové a vedené pouze s cílem získat odpočet DPH. K. V. v tomto případě figuroval pouze jako zprostředkovatel a stejně tak společnost TEAM MSK s.r.o. To však není podezřelou okolností. Stejně tak není podezřelou okolností to, že K. V. coby malý obchodník nabízel značné množství palet. Krajský soud také poukázal na to, že žalovaný neprokázal, že by se zkušební obchodníci zajímali o původ palet a že nabídka palet „po kamionech“ musí budít pozornost. Také závěr žalovaného o tom, že různé palety nemohou být dodávány za fixní ceny, je toliko tvrzením žalovaného. Z tvrzení dodavatelů žalobkyně plyne, že nižší kvalita byla kompenzována slevou z kupní ceny.

[9] Žalovaný tedy ve všech řetězcích „tuzemské větve“ neprokázal splnění podmínek pro odepření nároku na odpočet DPH z důvodu zaviněné účasti na daňovém podvodu. Pokud jde o „polskou větev“, žalovaný vymezil dvě objektivní okolnosti. Zaprvé absenci písemné smlouvy, zadruhé nízkou cenu. První okolnost posoudil krajský soud totožně jako v případě „tuzemské větve“. Jestliže žalovaný neměl pochyby o uskutečnění obchodů mezi žalobkyní a Gammopal s.r.o., pak lze stěžít hodnotit absenci písemné smlouvy jako podezřelou okolnost. Pokud jde o nízkou cenu, žalovaný nedostatečně vymezil, jak mohla žalobkyně vědět o tom, že mezi H. P., EBRO pack s.r.o. a Ebro trade s.r.o. v likvidaci se uměle navyšovaly ceny. Krajský soud tak rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[10] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, a to z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžejním bodem kasační stížnosti je námitka překročení žalobních bodů krajským soudem. Ten stěžovateli vytkl to, že z nekontaktnosti dodavatelů žalobkyně dovodil též existenci chybějící daně. Žalobkyně však takový bod v žalobě neformulovala. Pouze namítala, že její dodavatelé nebyli nekontaktní. Soud tak své odůvodnění opřel o důvody, které žalobkyně netvrdila. Také důvody ve vztahu k chybějící dani u společnosti

TEAM MSK s.r.o. nemají oporu v žalobě. Krajský soud uvedl, že tato společnost neprokázala přijetí zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele, a proto nemohl správce daně konstatovat, že důvodem chybějící daně byla účast na daňovém podvodu. Odpovídající námitky však v žalobě absentují. V doplnění žaloby žalobkyně uvedla, že podle jejích informací TEAM MSK s.r.o. dlužnou daň uhradila. Soud tak domyslel námitku, kterou následně klade k tíži stěžovateli. Dále se soud vyjádřil ke včlenění nadbytečných článků do obchodních řetězců, ačkoliv takový bod přezkumu žalobkyně v žalobě nevymezila. Stejně neargumentovala tak, že by role TEAM MSK s.r.o. a K. V. spočívala v pouhém zprostředkování.

[11] Stěžovatel dále uvedl, že žalobní body neobsahovaly argumentaci stran povinnosti stěžovatele prokázat, že zkušební obchodníci se zajímají o původ palet. Pokud jde o existenci fixních cen, žalobkyně se věnovala pouze fixním cenám v „polské větvi“ ve vztahu ke společnosti Gammopal s.r.o. a nikoliv fixním cenám v obou větvích. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Žalobkyně se ve značné části vyjádření věnovala kritériu chybějící daně a údajnému rozporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Navrhla předložení věci k posouzení rozšířenému senátu. Dále pak vyvracela argumenty stěžovatele stran nestandardních znaků v obchodních řetězcích. Ke stěžovatelem vytykaným vadám napadeného rozsudku se žalobkyně nevyjádřila. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[13] Stěžovatel v reakci na vyjádření žalobkyně uvedl, že namítaný rozpor v judikatuře není, a není tedy ani důvodu předložit věc k posouzení rozšířenému senátu. Další vyjádření žalobkyně pak nemají návaznost na kasační argumentaci, a proto stěžovatel považuje za nadbytečné se k nim vyjadřovat.

[14] V navazující replice žalobkyně opět uvedla, že stěžovatel neuvedl, jakou spojitost má chybějící daň a údajná existence daňového podvodu. Stejně tak není zřejmé, jak nestandardnosti svědčí o vědomosti žalobkyně o daňovém podvodu. Body ve vztahu k daňovému podvodu ostatně žalobkyně řádně uplatnila v žalobě. Nejde tak o nové námitky.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil splnění zákonných podmínek řízení o kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že je důvodná.

[16] Stěžejní otázkou vymezenou stěžovatelem je to, zda krajský soud překročil rámeček žalobních bodů a porušil tak povinnost mu uloženou v § 75 odst. 2 s. ř. s.

IV. *A Obecně k vázanosti soudu žalobními body*

[17] Jedním ze základních prvků přezkumu správními soudy je jeho omezení na včas uplatněné žalobní body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Účelem této úpravy je vymezení přezkumu po obsahové stránce tak, aby bylo zřejmé, čím se má soud zabývat. Platí přitom, že rozšiřovat žalobní body nemohou ani osoby zúčastněné na řízení, ani další účastníci řízení. Tím spíše tak nepřichází v úvahu, aby tak za ně činil správní soud. Jde o závažnou procesní vadu, která zakládá důvod tzv. jiné vady řízení před soudem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

pokračování

[18] Krajský soud však musí přihlídnout k určitým vadám správního rozhodnutí z úřední povinnosti. Tuto výjimku stanoví § 76 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud vysloví i bez návrhu nicotnost rozhodnutí. Judikatura dále dovodila, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je povinností soudu přihlížet z úřední povinnosti též ke skutečnostem významným z hlediska hmotného práva, jako je např. absolutní neplatnost smlouvy, prekluze práva, porušení čl. 40 odst. 5 a 6 Listiny základních práv a svobod, aplikace nevyhlášeného právního předpisu, či porušení principu *non-refoulement* (srov. KÜHN k § 75 odst. 2 s. ř. s. In: KÜHN, Zdeněk, KOCOUREK, Tomáš a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. s. 604 a násl.). Pro vady řízení je bez žalobní námítky soud oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pouze tehdy, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS).

[19] Dispoziční zásada pak nachází svůj odraz také v § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle něž je žalobce povinen označit rozsah napadení správního rozhodnutí žalobními body. Z těchto bodů následně musí plynout, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Tvzení žalobce pak musí být samozřejmě odůvodněno. Nedostatek tvrzení žalobce o konkrétní nezákonnosti proto nutně způsobuje nemožnost přezkoumat napadené správní rozhodnutí právě z absentujícího důvodu (srov. např. rozsudky ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006 - 65, a ze dne 31. 8. 2005, č. j. 6 As 45/2004 - 84). Jak uvedl rozšířený senát v usnesení ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS, „*soudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná*“.

[20] Správní soud tak nemůže za žalobce domýšlet a dotvářet žalobní námítky z vlastní vůle. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (čl. 96 odst. 1 Ústavy, čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, § 36 odst. 1 s. ř. s.). Současně by žalovanému znemožnil vyjádřit se k bodům uplatněným žalobcem (srov. rozsudek ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006 - 65). Rozhodnutí krajského soudu založené na odlišné právní argumentaci, než jaká byla obsažena v žalobě, je tak překvapivé a porušuje právo žalovaného na spravedlivý proces. Na druhé straně stojí též legitimní očekávání žalobce, že soud se bude pohybovat v rámci, který mu žalobce vytyčil žalobními body (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2011, č. j. 2 Afs 16/2011 - 78, č. 2510/2012 Sb. NSS).

III. B K námítce překročení žalobních bodů

[21] Pokud jde o vlastní hodnocení věci krajským soudem, je třeba souhlasit s žalovaným. Krajský soud v bodech 15–22 napadeného rozsudku shrnul žalobní argumentaci. Již z tohoto shrnutí je patrné, že námítky, na něž upozornil stěžovatel, v žalobě absentují. Je skutečně pravdou, že žalobkyně nenamítala, že stěžovatel nesprávně dovodil existenci chybějící daně z pouhé nekontaktnosti dodavatelů žalobkyně. Z doplnění žaloby je zřejmé, že žalobkyně popírala nekontaktnost jejich obchodních partnerů resp. připustila jejich nekontaktnost v době daňové kontroly a namítala, že stěžejní je to, že byli kontaktní v době provádění obchodů. Podle kasačního soudu proto mohl krajský soud přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v tomto rozsahu a reagovat na takto vznesenou námítku.

[22] Stejně tak žalobkyně nerozporovala, že by některé články „tuzemské větve“ byly včleněny nadbytečně pouze za účelem zvýšení ceny. Žalobkyně se v žalobě a jejím doplnění, které se až na několik bodů obsahově shoduje s žalobou, věnovala některým tvrzeným nestandardnostem a také své vědomosti o účasti na daňovém podvodu. Tuto námitku však nelze dovodit ani z jiného řádně uplatněného žalobního bodu. Totéž platí o tvrzení, že K. V. a společnost TEAM MSK s.r.o. byli pouhými zprostředkovateli. Na řadě míst žaloby se žalobkyně věnovala různým nestandardnostem, které jí stěžovatel vytýkal ve vztahu ke K. V. a společnosti TEAM MSK s.r.o., specificky však nenamítala, že by jejich role byla toliko zprostředkovatelská.

[23] Pokud jde o tvrzení krajského soudu, že „[stěžovatel] *nijak nepodložil svůj závěr, že se zkušenosti obchodníci v oblasti obchodu s dřevěnými paletami intenzivně zajímají o původ kupovaného zboží, a že nabídka palet „po kamionech“ musí nutně vzbudit pozornost*“, lze uvést, že reaguje na obsah žaloby. Žalobkyně tento bod v obecné rovině vymezila ve vztahu k paletám dodaným K. V. Na straně 7 doplnění žaloby uvedla, že od K. V. zjišťovala, odkud palety jsou, a spokojila se s tím, že jsou ze zrušené továrny. Na tom jí nepřipadlo nic podezřelého, neboť podobné obchody v minulosti uzavřela. Stěžovateli lze však přitakat v tom, že naopak žalobkyně nenamítala nic stran (ne)vědomosti o skladovacích kapacitách společnosti TEAM SMK s.r.o. To jí bylo stěžovatelem vytýkáno, neboť podle jeho názoru měla jako zkušená obchodnice tyto okolnosti znát. Krajský soud tak v bodě 59 „domyslel“ námitku za žalobkyni.

[24] Konečně, co se týče námitky ohledně existence fixních cen, lze konstatovat, že ji žalobkyně naopak vymezila. Ačkoliv tak učinila velmi obecně, pokud uvedla, že „[n]emá pravdu žalovaný, že u palet z Polska musel žalobce vědět, že je kupuje za podhodnocenou cenu v praxi nedosažitelnou, a u palet z tuzemska platil žalobce za použité palety (tedy různě opotřebené) fixní cenu, protože toto žalobce nevěděl“. Nejvyšší správní soud nesdílí přesvědčení stěžovatele, že námitka stran existence fixních cen byla řádně vymezena pouze ve vztahu k „polské větvi“. Jakkoliv se s ohledem na obecnost námitky může jevit, že míří toliko k „polské větvi“, je zřejmé, že obě větve staví žalobkyně do vzájemného kontextu. Kasační soud má tedy za to, že tato žalobní námitka byla vymezena řádně, byť v té nejobecnější rovině.

[25] Krajský soud tak v projednávané věci v rozporu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí stěžovatele mimo rámec vznesených žalobních bodů. Nebyl přitom oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí a v jejich mezích poté posuzovat jeho zákonnost. Důvody, pro které bylo rozhodnutí stěžovatele zrušeno, nepředstavovaly ani výjimku z dispoziční zásady; nejednalo se tedy o důvody, ke kterým musí správní soudy přihlížet z úřední povinnosti (i nad rámec žalobních bodů).

[26] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru o nezákonnosti rozsudku krajského soudu. Vzhledem k tomu, že soud vybočil z mezí soudního přezkumu, je jeho rozsudek stížen jinou vadou řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Za těchto okolností se Nejvyšší správní soud vůbec nezabýval zbylými kasačními námitkami, neboť ty tvoří polemiku s argumentací krajského soudu, kterou Nejvyšší správní soud shledal částečně nepřipustnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a rozhodl o zrušení napadeného rozsudku a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první, část věty před středníkem s. ř. s.). V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto

pokračování

rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), tedy napadené rozhodnutí stěžovatele posoudí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s.

[28] V dalším řízení rozhodne krajský soud též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.)

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2022

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu